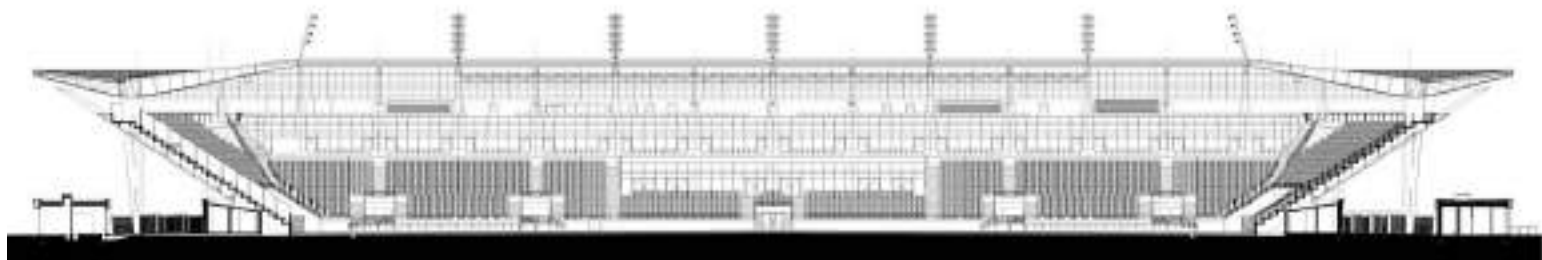

A stadion Lillafüred felől érkeve

Hosszmetszet

AMÍG ÉLEK ÉN

Amíg élek én, nem érdekel más **csak a Diósgyőr, csak a Diósgyőr**

DVTK Stadion, Miskolc

ameddig élek én, csak egy csapatért harcolok / **csak a Diósgyőr, érted meghalok!***

Egyszer voltam apámmal futballmeccsen. Aztán most Pottyondy Péter invitált meg, a cikkírás kapcsán. Egy fociről könnyen mellőző egy ilyen helyzetben – vagy mert DVTK-drukker, vagy mert éppen, hogy nem. Én szinte egy újszülött tisztaságával indultam útnak. Persze nem. Az elmúlt évek stadionépítési láza, az elköltött tízmilliárdok és az ezzel párhuzamos sikertelenség elérte az ingerküszöböt. Mégis elfogulatlanul nézhettem az utazás elébe. Diósgyőr-Újpest meccs lesz.

A város szélétől rendőrök sokasága jelezte: futballmérkőzés lesz a városban. A stadion nehezen volt körüljárható: az Újpest-szurkolókat – azaz ultrákat – fogadó bejárat körül rengeteg (tényleg rengeteg) egyenruhás és gépkocsi állt egy jókora, elkerített területen. Vele szemben (a stadion két oldalán) béke honolt: a DVTK szim-

patizánsai jöttek a meccsre – mindenki piros-fehéren. Elképesztő hangulata volt ennek! A maradék 1 rész, szintén elkerítve: ez a VIP.

A Diósgyőr-Vasgyári Testgyakorlók Köre első, ötsoros, favázás lelátója 1911-ben épült fel. [1] Az első nagy átépítés 1939-ben lett kész, amely a berlini olimpiai stadion (1936) pályaméreteit vette figyelembe. A második, immár jelentősebb felújításra 1967-68-ban került sor, Dézsi János tervei alapján.[2] Tört vonalvezetésű lelátók készültek, ezek alatt – többek között – mosdókat és vendéglátóegységeket alakítottak ki. A győri Rába ETO Stadion átadásáig ez számított a vidék legnagyobb stadionjának. A Wikipedia szerint a stadion hivatalosan 25 000 néző befogadására volt alkalmas, az 1968. november 27-én megtartott, FTC elleni mérkőzésen mégis – máig nézőcsúcsnak számító – 35 000 szurkoló volt jelen. (A

* A DVTK szurkolói indulója, refrén

Építész:
Pottyondy
Péter

Helyszínrajz

DVTK honlapja szerint 8 789 ülő- és állóhely volt a régi stadionban.)

A régi stadion utolsó bővítése 2010-ben (!) Viszlai József tervei szerint történt. Új, előregyártott lelátó épült,

amelynek egy része a mostani stadionépítés során átkerült a Miskolci Vasutas SC pályájához. A foci pályát futópálya vette körül. A kapuk mögött (az ultrák klasszikus helyén) a futókör félköríve miatt kisebb, fedetlen lelátók

DVTK

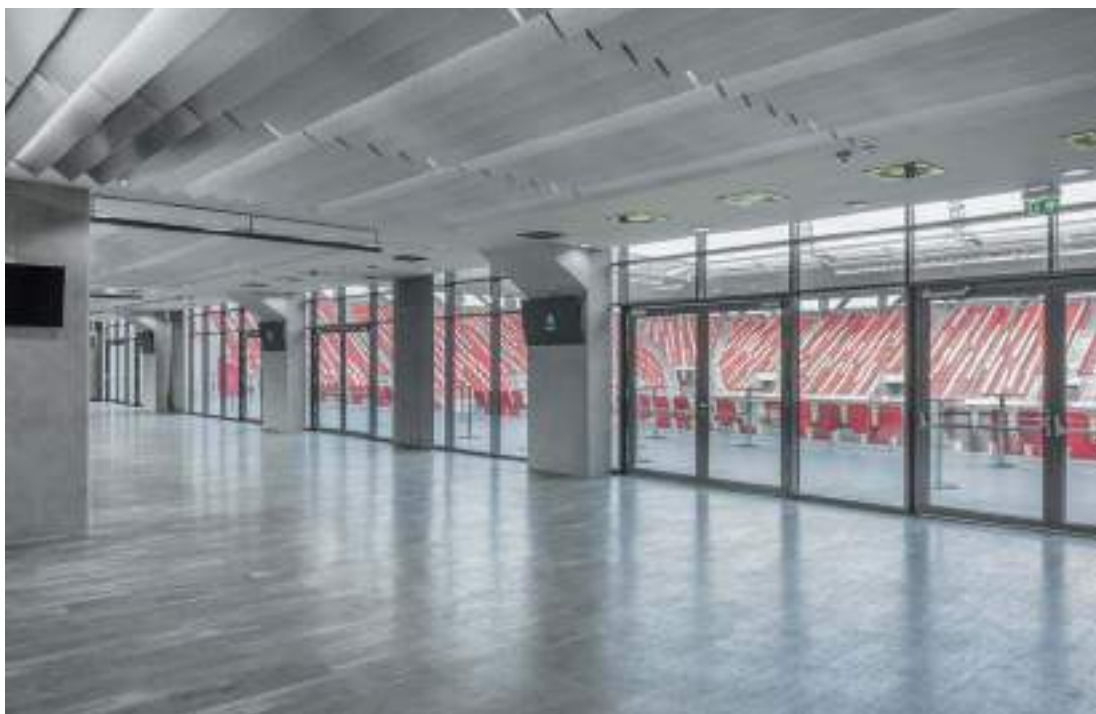
Perspektíva

álltak jó messze a futballpályától (ezeket tervezte Dézsi János). Nem kérdés, hogy ez az állapot nem volt megfelelő. Az sem kérdés, hogy a magyar focipályák java szintén nincs megfelelő állapotban.

A miniszterelnök és a kormány elsődleges kérdésként kezeli a sportot, különösen a futballt. Azt hiszem – mérlegelve az ország állapotát – előbb vagy utóbb normális

stadionokra van szükség az élvonalban. A Diósgyőr OTP Bank ligás csapat, így, ha a stadionépítés a jól elköltött adóforintok helye, jogos a stadionépítés. A választópolgárok ez utóbbit igazolták vissza.

Pottyondy Péter (Közi) elmondása szerint stadionrekonstrukcióra szerződött le, és 4,3 milliárd forintból kellett megoldania a fenti igények kielégítését. Rendkívül

VIP részleg

körültekintően járt el (mint mindig), és nem csak a hivatalos megbízóival, hanem a drukkerekkel (az ultrákkal) is szoros kapcsolatot ápolt. Nem csoda, hogy első tervére 68 oldalas választ kapott a drukkerek képviselőitől. A feladat át is alakult: új stadiont akart, követelt mindenki, legalább 15 ezrest. Úgy tűnik, egyedül a tervező vett számot a realitásokkal: ő a tízezres nézőszámot elégnek ítélte volna. A megépült stadionban 14 680 szék van és 13 milliárd forintba került.

A futballstadion fontos középület, olyannyira, hogy mindig szabadonálló épület. A DVTK stadion is ilyen. A helyi szurkolók a leginkább városiasnak nevezhető oldal-

ról, a Lillafüredre vezető Andrásy Gyula utca felől érkeznek. A terep kis egyenetlenségét a tervezők kiemelték: a főút felől elfogyó, este fényekkel hangsúlyozott lépcsőzetet terveztek, melynek lezárása a mindenkori főtérhely, egy jókora, vörös DVTK betűzet. Ennek a stadion léptékéhez mérten apróságnak nevezhető térarchitektúrának köszönhetjük azt, hogy a stadion nem a semiben áll – hiába határolja lakótelep, munkáskolónia, családirházas kertváros és beépítetlen terület, erről az oldalról mégis városias érzetünk van. A hatalmas épület gesztust tesz a város felé, a város részévé válik. Oldalt (helyenként romokkal vegyesen) kolonialakások értet-

A VIP lépcsőház

lenkednek, hátul pedig jókora távolságra, a semmin és a Perces patakon túl, a diósgyőri vasgyár épülettorzói látatlankodnak. (Itt még késik egy ózdihoz hasonló rehabilitáció.) [3]

A futballstadion egy üzem, a technológiát a tervezőnek is be kell tartania. A DVTK stadion (a meccs előtt, alatt és után is aprólékosan végignézttem) profin megoldott, funkcionális értelemben hibátlan munka. Nemcsak működőképes, hanem minden ott van, ahol lennie kell. Egy dolgot említek csak ennek igazolására: a drukkerék egy külföldi példa alapján azt javasolták Péternek: legyen az ultrák vezérének vezénylő pulpitus. Lett is!

A kisebb tégigényű funkciók, így a pénztárak, a sportbüfé, az értékmegőrző stb. külön épületbe kerültek. Ez tette lehetővé például azt, hogy a büfé egyszerre tudjon kifelé és befelé is működni. Az ellenőrzött bejáratok a sarkokra kerültek: innen két irányba is el lehet indulni a saját lelátói bejárat megkeresésére. Az információs rend-

szer szerintem kitűnő lett: kontraszt által kiemelt helyzetekben jelennek meg az információk, egyszerű, festett, vörös arculati alapszínen.

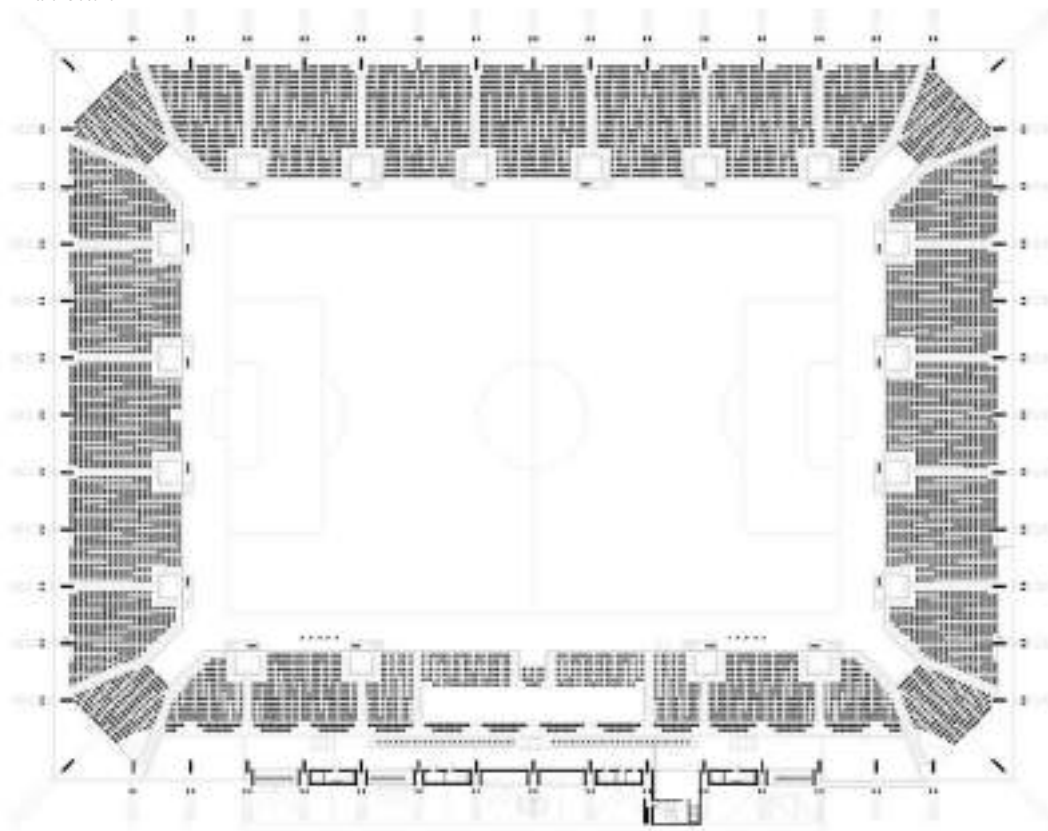
Egy stadion szerkezete szinte mindent eldönt. Ehhez tegyük hozzá azt az alapvető választási lehetőséget, hogy beépítik-e a lelátók alatti teret vagy inkább máshová kerülnek a kisebb helyiségek. Pottyondy Péter és munkatársai az utóbbit választották, így a konzolosan felfutó vasbeton vázszerkezet elsöprő karakterét nem takarja el semmi. Szerintem ez volt az egyik legfontosabb jó döntés – a szerkezet meghatározóan hozzájárult ahhoz, hogy a stadion karakteres legyen. A sarkokon szinte drámai látvány, noha az egész szerkezet nem konzolos, hanem közepén alátámasztott. Eredetileg egy helyi fejlesztésű alumíniumhab fedte volna a szerkezetet, de ehelyett végül egy expandált lemezburkolat mellett döntöttek, a tervező legnagyobb sajnálatára. Jómagam a szerkezet gondosabb részlettervezését pártoltam volna

A vendégoldal

mindenféle burkolat nélkül. A stadion elmaradhatatlan lefedése úgy valósult meg, hogy kívülről-belülről szinte lebegni látszik. A tribün konzolosságának építészeti karaktere és köztes térképző hatása így tovább erősödött. Erőtlen, szép megoldás a két meghatározó elem együttese.

Székminta a lelátókon

A pálya felől mindez kevésbé feltűnő, de a tető elemzése nagyon jól tesz a beltérnek, amelynek átszellőzését is megoldja. A háromféle színű szék mustrája végre nem a csapat nevét hirdeti, hanem erősíti a vizuális arculatot, ezenkívül profin palástolja az alacsony nézőszámot.

A VIP páholyban ültünk. Egyszer csak azt vettem észre, hogy nem gondolkodom egy ideje, mert annyira leköt a meccs. Ügyes cselek, műsérülések és óriási hibák, amiket még egy ilyen outsider is észrevesz, közvetlen közletről látva – elképesztő hatású. A két ultra csapat rontotta csak a képet – percenként visszarántottak a valóságba, miközben azt is értettem, hogy nekik ez végre megy.

A remek alapstruktúra azonban nem elég minden funkció befogadására. A tervezők két lehetőséget is ajánlottak ennek megoldására: a korábban említett önálló, földszintes és lapostetős kiszolgálóépületet és a funkciókapcsolatok miatt a lelátóról leválaszthatatlan „fecskefészek”-ráépítést. Sajnos mindkettővel van gondom. A

földszintes épület kevésbé zavaró, de bizonytalanul álldogál a nagy testvér mellett. Más probléma azonban nincs vele, mert elég alacsony. A háromszintes épületkiegészítés önmagában is problematikus (a túlnyúló, megoldatlan részletképzésű épületrészekre, a szalagszerű, modoros homlokzati megoldásokra vagy a vé-

letlenszerűen elhelyezett DVTK feliratra gondolok), de ennél sokkal fontosabb az, hogy Lillafüred felől érkezve eltakarja a ház szép, tiszta alapstruktúráját. Mindez csak árnyalja a képet: összességében úgy gondolom, hogy ez az új stadionépítési hullám legjobb darabja.

A mérkőzés végeredménye: DVTK-Újpest FC 1:2, nézőszám: 3939+1.

A DVTK-ban hat, az UFC-ben 3 magyar nevű játékos volt, az edzők között egy se.

Megvártam írással a mai mérkőzést a várható éves nézőcsúcs miatt.

DVTK-FTC 1:4, nézőszám: 7768.

Dévényi Tamás

Irodalom / References

[1] Varga, Lajos: A futball-labda Diósgyőri útja, 1910–2011, Micopress (Sólyom Sándor), Miskolc, 2011, p 28.
 [2] „A magyar sport nagy ünnepe lesz vasárnap a diósgyőri stadionavatás”, Magyar Élet, 1939-06-24, p 7.
 [3] Wesselényi-Garay, Andor: Egy nekropolisz síremlékei, Metszet, Vol 7, No 6 (2016/6), pp 14–21.

Építész: Pottyondy Péter, Pottyondy Bence, Kiss Ádám, Áts-Leskó Zsuzsanna, Tóth Balázs, Jebudenszki Kristóf (Köztí Zrt.)

Megbízó: Magyar Labdarúgó Szövetség (MLSZ)

Lebonyolító: Beruházási, Műszaki Fejlesztési, Sportüzemeltetési és Közbeszerzési Zrt. (BMSK)

Generáltervező: Köztí Zrt.

Statika: Hegedűs Péter (Hegedűs és Mizere Kft.)

Környezet: Pottyondy Flóra, Liziczai Sándor (Park Terv Stúdió Kft.)

Belsőépítészet: Barna Gyula, Döbrönte Nóra (Interior One Kft.)

Épületszerkezet: Pataky Rita, Áts Árpád (Pataky és Horváth Építész Iroda Kft.)

Épületgépészet: Szakál Szilárd, Réti János, Antalóczi Zoltán (Köztí Zrt.)

Épületvillamosság: Máramarosi András, Ritzl András (Köztí Zrt.)

Tűzvédelem: Dr. Takács Lajos, Rauscher Judit (Takács-Tetra Kft.)

Közlekedés, közmű: Kocsis Mónika, Varga Anita, Koppány Péter (InfraPlan Zrt.)

Konyhatechnológia: Kauszer Tibor (Liget Építész és Mérnök Iroda)

Pályatechnológia: Siffel Gábor (E-Sports Kft.)

Generál-kivitelező: Market Építő Zrt. (Pintér Lajos, Shilling Balázs)

Fotó: Bujnovszky Tamás, Perness Norbert (drónfotó)